

Noblesa per noblesa

El nostre deure d'honor

DESINTERESSADAMENT prengüérem part en la discussió sobre la limitació d'edat d'entrada per als fundadors dels Grups IV i V de Vida. Responent a una convicció íntima, començarem publicant un article al BUTLLETÍ i concretàrem després la nostra opinió en una proposició que adreçarem al Consell Administratiu de la Mutual Mèdica, que fou també honorada amb la publicació en aquestes planes.

En preocupar-nos per aquest assumpte, se'ns presentà d'una manera ineludible el nostre deure d'honor envers el Dr. Puig i Sais, i com que no el vàrem voler defugir, insinuàrem en el nostre primer article el compliment d'aquest deure i el concretàrem després en aquella proposició.

El Dr. Puig i Sais en una lletra adreçada igualment al Consell de la Mutual, i que també ha estat publicada aquí, demanava, amb la noblesa que el caracteritza, que no tiréssim endavant el nostre projecte i particularment ens ho demanava amb una lletra sentidíssima d'una modèstia mai prolluada.

A la noblesa del Dr. Puig i Sais hem de correspondre amb la nostra, portant fins al darrer punt el nostre projecte que insinuàrem sense cap mena d'interès, lleialment, i que amb la mateixa lleialtat hem de prosseguir.

Nosaltres, que hem respectat sempre les opinions del Dr. Puig, lamentem de no poder-lo complaure en aquesta ocasió. El complauríem si es tractés d'una voluntat personal nostra, però no el podem complaure, ni ell ha de voler que se'l complagui, quan es tracta d'un desig de tota la collectivitat, i majorment quan ho reclamem com una necessitat per a nosaltres més que una satisfacció per a ell; i tampoc no és un homenatge a la seva persona, sinó a la seva representació, a la seva obra, un tribut, més que res, a l'espiritualitat de la nostra obra per ell encarnada.

Que ens perdoni el Dr. Puig i Sais aquest nou sacrifici que li demanem pel Sindicat i que ens permeti de seguir amb tota noblesa el nostre camí.

* * *

A aquest fi adreçarem a tots els companys la circular que copiem a continuació, que no és inspirada per cap escisió ni desavinença, puix hem tingut una cura especial a assabentar els Consells del Sindicat i de la Mutual de la nostra actuació.

Anem a parlar-vos d'un assumpte de tanta transcendència per a la Vida del Sindicat i de la Mutual, volem arribar tan al fons de la vostra consciència, que ens sentim amb el deure previ de manifestar-vos la nostra condició i el nostre mòbil: som joves, fills espirituals del Sindicat, i moguts pel nostre amor envers ell, amor net de tota concupiscència, sortim avui en defensa del seu esperit, ocult o manifest segons les circumstàncies.

Us preguem de creure en la sinceritat de les nostres paraules i us preguem encara més de llegir-les i meditar-les, amarats del mateix ambient d'espiritualitat que ens inspira. Puix que hem de fer constar que no anem a produir una escisió, ans al contrari, a col·laborar a l'obra dels Consells dels quals pretenem treure una part de responsabilitat, en mostrar-los clarament l'estat d'opinió de la collectivitat.

El Sindicat té un esperit que no ens el poden destruir si no el destruïm nosaltres mateixos. Aquest esperit ha fet possible el seu floreixement malgrat totes les contrarietats, aquest esperit el fa viure i el farà revivre, si no l'ofeguem amb els nostres egoïsmes.

I com que aquest esperit que nosaltres tenim l'íntima convicció que existeix, ha estat contradit per nosaltres mateixos i posat en dubte en algun